

o transformats per les Associacions adherides i importació de primeres matèries per a adobs, aliments pel bestiar en el seu punt d'origen, etc.

V.—Que la Mancomunitat de Catalunya, i els Consells Provincials d'Agricultura i Ramaderia intensifiquin la seva acció fins a aconseguir una completa organització social-agrària de Catalunya, sense la qual és impossible l'aplicació de mitjans per al seu efectiu desenrotllament.

VI.—Nomenament d'una ponència que cuidi de portar a la pràctica, a la major brevetat, les conclusions aprovades per la CONFERENCIA DE L'AGRICULTURA CATALANA.

JOSEP M.ª RENDÉ I VENTOSA

Ja s'ha fet el primer concurs de bestiar

En la Mancomunitat hi ha una veritable febre de fer coses. Hom diria que entre els senyors consellers existeix una mena de competència entre llurs respectives seccions. El senyor Mestres, Conseller d'Agricultura, no s'ha pas quedat enrera: ha portat en totes les qüestions agro-pecuàries una activitat que en aquest país del *dolce far niente* administratiu és veritablement un cas extraordinari.

Els concursos de bestiar, que per estar plantejats d'una manera completament adaptada a la idiosincràsia ramadera, és a dir, fora de la mesquinesa i de la rutina, ningú els gosava portar a la pràctica, avui són ja una formosa realitat.

A aquest primer, que s'acaba de celebrar a Granollers, en seguiran una pila d'altres, i és de creure que, des de l'any que ve, els concursos de bestiar seran a Catalunya un fet normal.

* * *

Potser més important que ressenyar l'acte del concurs és contar l'estat de la població bovina i dels vaquers de la comarca del Vallès.

La població bovina del Vallès és mestissa, en sa major part, i després, holandesa. Les vaques suïsses a penes componen el sis per cent del cens.

Estudiada la qüestió de la raça més convenient al Vallès, es cregué que era la suïssa (*schwitz*).

En organitzar, doncs, el concurs per a reproductors lleters de la dita comarca, es topava amb dues dificultats: la primera, que els vaquers tenien interessos creats en animals que no eren de raça concursable; i la segona, que el nombre de reproductors suïssos era tan escàs, que feia preveure una migradíssima assistència de bestiar al concurs.

Afegiu a això que la majoria dels nostres pagesos «no es volen fer veure», que els desplaui ésser els primers en una cosa nova, que els perills de menar les vaques al concurs sovint s'exageraven, que molts no creien pas en un veredicta just, i es tindrà una idea de l'estat de la comarca abans de celebrar-se el concurs.

* * *

Per assistir al concurs sortiren de Barcelona el mateix dia 10, el matí, l'il·lustre conseller d'Agricultura de la Mancomunitat, En Josep Mestres; el Director d'Agricultura, senyor Valls; monsieur Dechambre, professor de Zootècnia a l'Escola d'Alfort (París) i a la de Grignon; En Salvador Martí, Inspector d'Higiene i Sanitat pecuària de la província de Tarragona; En Josep Huguet, veterinari a Mollerusa, i el qui firma, amb els seus alumnes de Zootècnia i els que n'havien estudiat.

A la casa de la vila de Granollers, punt de reunió, ultra la comitiva citada, hi comparegueren representacions dels ajuntaments i entitats agrícoles de la comarca, autoritats locals i personalitats convidades.

Immediatament d'arribar a la plaça de Mossèn Cinto, lloc on s'havia de practicar el concurs, el conseller de la Mancomunitat, junt amb les altres autoritats i convidats, pujà a una tribuna per a presenciar la marxa del concurs.

El Jurat estava compost per M. Rossell i Vilà, Salvador Martí i Josep Huguet. Però, aprofitant l'estada a Barcelona de Mr. Dechambre, que havia vingut per a donar quatre conferències d'Herència i Variació, se'l convidà a l'acte, pregant-li, al mateix temps, d'acceptar la presidència del Jurat, com galantment ho féu.

Es presentaren 24 reproductors, dels quals 3 toros i 21 vaques. Es rebutjaren dues vaques, una que no tenia l'edat reglamentària, i l'altra perquè era mestissa.

Mentre el Jurat anava qualificant, els alumnes de Zootècnia de l'Escola Superior d'Agricultura remetien les mides que prenién dels animals concursants, fent, al mateix temps, altres serveis auxiliars al Jurat.

Un cop finides les tasques del Jurat, el conseller senyor Mestres, des de la tribuna, proclamà els números d'ordre dels animals que havien obtingut major puntuació, els quals foren els següents:

T O R O S

Núm. 24, amb un promedi de 56'6 punts

» 16, »	»	48'8 »
» 25, »	»	42'1 »

V A Q U E S

Núm. 8, amb un promedi de 53'0 punts

»	20,	»	»	51'5	»
»	18,	»	»	50'0	»
»	26,	»	»	48'5	»
»	11,	»	»	47'9	»
»	12,	»	»	46'9	»
»	13,	»	»	46'7	»
»	23,	»	»	46'6	»
»	22,	»	»	46'5	»
»	14,	»	»	44'9	»
»	3,	»	»	43'8	»

La vaca que tenia la llet amb més mantega no es pogué proclamar, per haver-hi hagut en el moment de l'anàlisi un accident imprevist.

Posteriorment el Jutge únic per aquest concurs mantegaire, que era En Josep Prim, comunicava que la vaca guanyadora era la que tenia el núm. 8, la qual era, ensems, la que havia obtingut major puntuació.

Com és sabut, aquest premi, que s de 250 pessetes, fou ofert a la Mancomunitat per la casa d'indústries làctees de Granollers, senyors Gelabert i Jordana.

Poca estona després, en la Casa de la Vila, els propietaris dels reproductors citats, portant el número d'ordre com a contrasenya, rebien la tercera part del premi, conforme a les bases del concurs.

Els propietaris dels animals premiats resultaren ésser els següents :

Del núm.	24.	Froilà Tintó, de Palou.
»	»	16. Jaume Sirvent, de Mollet.
»	»	25. Joan Oliva, de Granollers.
»	»	8. Antoni Domènech, de Sabadell.
»	»	20. Vicens Falgar, de Montmeló.
»	»	18. Josep Bonvilà, de Mollet.
»	»	26. Lluís Parera, de La Garriga.
»	»	11. Josep Grau, de Granollers.
»	»	12. Josep Grau, de Granollers.
»	»	13. Josep Espinosa, de Parets.
»	»	23. Froilà Tintó, de Palou.
»	»	22. Froilà Tintó, de Palou.
»	»	14. Francesc Bustenga, de Santa Eulària.
»	»	3. Josep Rovira, de Llerona.

Deixaren d'adjudicar-se el premi de 1.000 pessetes i un dels de 650.

El concurs del Vallès ha estat un èxit. Hi ha hagut més del doble d'animals dels que s'esperaven.

L'organització del clos del concurs, un poc deficient. Una corda que hagués separat el públic del Jurat, aquest haguera pogut treballar amb l'esbarjo necessari, que sovint li mancava.

Finalment, ens plau constatar la curiositat que despertà el concurs. Tot el Vallès ramader hi era present. Ramaders d'altres comarques catalanes feren el viatge expressament per assistir-hi.

M. ROSSELL I VILA.

Folklore de la Pagesia

El març té mala fama.

296.—No hi ha març que no marcegi,
ni boig que no bogegi,
ni fill d'ase que no brami.

297.—Març, marçot,
mata a la vella a la vora del foc,
i a la jove si pot.

I és preferible que sigui fred, perquè, si no,

298.—Si el març no marceja
ni l'abril abroleja,
tot l'any bojeja.

S'avançarien les plantes, i no convé:

299.—Ni dona desvergonyida,
ni planta pel març florida.

En conseqüència:

300.—Quan el març fa de maig,
el maig fa de març.

En canvi, si fa vent pel març, s'encarrila el temps:

301.—Març ventós,
abril plujós.

Ara, ¿de què li ve al març la mala fama que l'acompanya? Tot li ve dels dies que va manllevar al mes d'abril, segons ens contarà la rondalla de Romadriu:

202.—Una vegada, una velleta de Romadriu, poble que s'escau a sota del Santuari de Sant Joan de l'Erm, no cabia a la pell de contenta veient que érem a dar-